

Kyrkan Jesu Uppståndelse Och Liv

TILLBAKA TILL APOSTLAGÄRNINGARNA

RLJ-1159-SE

JOHN S. TORELL

9 NOVEMBER 2008

DEL 42: PÅ RESA MED PAULUS

I många år var jag inte så intresserad av Apostlagärningarnas 20 kapitel. Det såg bara ut som en dagbok från Lukas om hur de gick från den ena okända staden till den andra, och då jag inte tog mig tid att se efter på kartan var detta ett kapitel jag hoppade över. Men när jag läste kapitlet i sin helhet, visade den Helige Ande mig att Han hade manat Lukas att skiva ned allting, så vi skulle kunna lära oss av att läsa detta nästan 2000 år senare. Se kartan i slutet av denna predikotext, så du kan följa mig allt eftersom vi studerar detta kapitel.

PAULUS OCH HANS TEAM

Det finns en rad saker som vi skall titta på, till att börja med det sällskap Paulus hade. Detta bestod av sju män jämte Paulus och Lukas. **Apg. 20:4**

Sop-a-ter var från församlingen i Berea. Det enda vi vet om honom är att han var Pyrrus' son.

Aris-tar-kus var från församlingen i Tessalonika. Han bodde hos Paulus och kom slutligen till Rom. Han nämns som "en medfånge" av Paulus. Traditionen säger att han led martyrdöden under Neros regim.

Se-kun-dus var också från församlingen i Tessalonika. Inga fler fakta finns om denne.

Gajus var en lärjunge från staden Derbe. Det är vad vi vet om honom.

Ti-mo-te-us hade en grekisk far och en judisk mor. Han reste mycket med Paulus och användes som evangelist. Enligt traditionen blev han biskop i Efesus men led senare martyrdöden på befallning av kejsaren i Rom.

Tyk-i-kus var en lärjunge från Asien. Vi vet inte var han kom ifrån eller vad som hände med honom efter Paulus död.

Trof-i-mus var en infödd från staden Efesus. Det sista vi får veta är att Paulus hade lämnat honom kvar i staden Miletus, därför att han var väldigt sjuk. Här har vi en intressant fråga: Varför bad inte Paulus om hans helande?

Paulus och hans missionssällskap reste från Efesus i Mindre Asien till Grekland. Det var en resa på ca 900 km. Sällskapet reste med handels skepp som gick från Asien till Macedonien. Vi vet inte hur de reste på land, till fots eller häst/åsna. Men det betydde en hel del utgifter när man lägger till mat och logi. Därför kan vi slå fast att varken församlingar eller enskilda individer betalade resan åt Paulus och hans sällskap. **Apg. 20:1-3**

ATT LÄRA: När vi är i Guds vilja och gör hans verk, så har Gud sagt att han kommer att ansvara för kost, logi och ekonomi. **Matt. 6:25-34**

EN APOSTELS NORMALA LIV

Apostlagärningarna visar händelser i apostlarnas och deras lärjungars liv, men den dagliga rutinen finns inte beskriven. Det måste ha varit många dagar som livet bestod i att resa, äta, sova, tvätta, laga skodon etc. Det måste ha varit tusentals möten då evangeliet predikades och lika många bönemöten. Lukas redogör för en del av dessa dagar. **Apg. 20:5-6**

ATT LÄRA: Var trogen i din dagliga gärning. **1 Petr. 2:11-20**

UNDRET I DEN ÖVRE SALEN

Lukas skriver om ett särskilt stort under som hände medan Paulus predikade. Det inträffade i den övre salen, medan många oljelampor brann i rummet. De flesta har läst dessa verser och aldrig undrat varför Lukas nämner lamporna. Men den stora människohopen och de tända lamporna gjorde att syret i lokalen hela tiden förbrukades. Luften var därför säkert tjock av koloxid. Eutykus satt tre våningar upp på en fönsterbräda när han föll i sömn och störtade ned från tredje våningen och dog. Paulus gick i den Helige Ande och Gud helade den unge mannen. **Apg. 20:7-12**

PAULUS BEHÖVDE TID ENSAM

Vi får ännu en detalj av Lukas. Av någon anledning ville Paulus resa landvägen från Troas till Assos, en ca 48.3 km lång sträcka. Medan sällskapet reste med båt invid kusten, for Paulus på land och kom till Assos, där skeppet och lärjungarna väntade på honom. Min personliga tro är att Paulus behövde tid för att be och tänka, att "gå i bön." **Apg. 20:13-14**

Lukas beskriver sedan resan till sjöss från stad till stad till de kom till Miletus, där de stannade ett tag. Paulus och hans sällskap sov över i staden, medan han sände en budbärare till de äldste i Efesus med en begäran om att de skulle komma till honom. Avståndet mellan dessa båda städer var ca 58 km, vilket betydde att det var minst två dagars resa från den ena staden till den andra. Därför måste Paulus ha stannat i Miletus i åtminstone en vecka. **Apg. 20:15-17**

DE ÄLDSTE ANLÄNDER

Vi förstår att Paulus var mycket respekterad av de äldste i Efesus, som släppte allt de hade för händer och reste i två dagar för att träffa aposteln.

Paulus visste att han aldrig mer skulle komma tillbaka till den församling där han hade arbetat hårt i omkring tre år och ville ge dem deras slutliga instruktioner. **Apg. 20:18-28**

VARNING FÖR FALSKA LÄRARE

Den Helige Ande talade genom Paulus, och varnade ledarna i församlingen att de skulle bli attackerade av Djävulen och hans demoner och använda människor i detta destruktiva verk. **Apg. 20:29-31**

Både apostlarna Paulus och Petrus fick andligen veta att församlingen skulle få utstå attacker och att många svaga kristna i framtiden skulle bli byte för "svåra ulvar" och de skulle "inte skona hjorden." **1 Tim. 4:1; 2 Tim. 3:1-9; 2 Petr. 2:1-3**

Vi som lever nästan 2000 år senare kan se tillbaka och finna att nästan hela den apostoliska kyrkan blev förstörd år 325 e. Kr. när den katolska kyrkan uppstod och medeltiden började. Inte en enda av kyrkorna som grundades av apostlarna under det första århundradet överlevde och när reformationen kom på 1500-talet föddes den i Tyskland som på Paulus tid beboddes av barbarer.

MAN HADE SAMMA KÄNSLOR SOM NU

Människor under det första århundradet levde ett mycket enkelt liv. Det fanns inte elektricitet, inte kall och varmvatten och inga vattentoaletter. Maten tillagades över öppen eld. Men verserna som finns kvar i detta kapitel visar oss att kärlek, sorg, glädje, individuell frihet och lojalitet ändå fanns med. Trots vår avancerade civilisation and utbildning är Bibeln sålunda tidlös, och dess budskap mättar alltid behoven hos varje person, oavsett vilket århundrade vi är födda i. **Apg. 20:32-38**

Kom ihåg att de inte är så viktigt hur du börjar ditt liv efter frälsningen, men det är viktigt hur du slutar det!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?

